

VAHEPEALNE JERUSALEMMAS KÜLASTAMINE

JEEBUS jõudis oma apostlitega Kapernauma kolmapäeval, 17. märtsil, ja veetis kaks nädalat oma peatuspaigas Betsaidas, enne kui nad edasi Jeruusalemma siirdusid. Nende kahe nädala jooksul õpetasid apostlid järve ääres rahvast, Jeesus aga oli palju üksikmägedes oma Isa ülesandeid täitmas. Jeesus käis selle aja jooksul koos Jaakobus ja Johannes Sebedeusega ka salaja kaks korda Tibeerias, kus nad kohtusid uskujatega ja õpetasid neile taevariigi evangeeliumi.

² Paljud Herodese õukonna liikmed uskusid Jeesusse ja käisid neil koosolekutel. Nende uskujate mõju Herodese ametlikus kaaskonnas oli aidanud selle valitseja vaenu Jeesuse vastu leevendada. Need Tibeeria uskujad olid Herodesele põhjalikult selgitanud, et Jeesuse kuulutatav „taevariik” on oma olemuselt vaimne, mitte poliitiline julgustükk. Herodes isegi uskus neid omaenda kaaskonna liikmeid ega sattunud seepärast eriti ärevusse, kui levisid kuuldused Jeesuse õpetamis- ja ravitsemistegevusest. Tal polnud midagi selle vastu, et Jeesus ravijana või usuõpetajana tegutseb. Hoolimata paljude Herodese nõuandjate ja isegi Herodese enda soodsast suhtumisest oli üks rühm tema alluvaid niivõrd Jeruusalemma usujuhtide mõju all, et nad jäid Jeesuse ja apostlite vihasteks ja ähvardavateks vaenlasteks ning hakkasid hiljem nende avalikku tegevust tõsiselt takistama. Kõige suuremat ohtu Jeesusele kujutasid endast Jeruusalemma usujuhid, mitte Herodes. Ning just seepärast veetsid Jeesus ja apostlid nii palju aega mitte Jeruusalemmas või Juudamaal, vaid Galileas, kus toimus suur osa nende avalikust jutlustamisest.

1. VÄEÜLEMA TEENER

¹ Päeval, mil nad valmistusid minema paasapühaks Jeruusalemma, tuli sünagoogi ülemate juurde Kapernauma Mangus, Rooma valveüksuse väeülem ehk kapten, ja ütles: „Minu ustav käskjalg on suremas haige. Kas te lähete minu nimel Jeesuse juurde ja paluksite tal mu teener terveks ravida?” Rooma kapten toimis nii seepärast, et tema arvates oli juutidest juhtidel Jeesuse üle suurem mõju. Nii läksidki sünagoogi vanemad Jeesuse juurde ja nende esindaja ütles: „Õpetaja, me palume sind tõsiselt, et sa tuleksid Kapernauma ja päästaksid Rooma väeülemale lemmikteenri. See väeülem väärrib meie tähelepanu, sest ta armastab meie rahvast ja on ehitanud meile ka selle sünagoogi, kus sa nii palju kordi oled kõnelnud.”

² Kui Jeesus oli nad ära kuulanud, ütles ta: „Ma tulen teiega.” Ta läks nendega väeülemale majja ja enne kui nad jõudsid ta õue astuda, tervitasid teda Rooma sõjamehe sõbrad, kes olid talle vastu saadetud ja kellel oli kästus öelda: „Issand, ära tee endale tüli sellega, et siened minu majja, sest ma pole seda väär, et sa minu katuse alla tuleksid. Ma ei pidanud end ka vääriliseks

sinu juurde tulema, seepärast saatsin vanemad sinu enda rahva seast. Aga ma tean, et sa võid sealtsamast, kus sa seisad, oma sõna öelda, ja minu teener saab terveks. Minagi olen ju ise teiste valitsusalune ja mulle alluvad sõdurid, kes lähevad ja tulevad minu käsu peale ja mu teenrid täidavad kõiki mu käske.”

³ Kui Jeesus neid sõnu kuulis, pöördus ta oma apostlite ja nendega kaasatulnute poole järgmiste sõnadega: „Ma imestan paganate usu üle. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, nii suurt usku ei ole ma Iisraeliski leidnud.” Maja juurest tagasi pöörates ütles Jeesus: „Lahkume siit.” Ja väeülemale sõbrad läksid majja ning ütlesid Mangusele, mis Jeesus oli öelnud. Alates sellest tunnist hakkas teener paranema ning ta tervis ja töövõime taastusid lõpuks täielikult.

⁴ Aga me ei saanudki teada, mis tol korral tegelikult juhtus. Nii on lihtsalt kirja pandud ja Jeesusega kaasatuletele ei ilmutatud, kas väeülemale teenri ravisid terveks nähtamatud olendid või mitte. Me teame ainult, et sulane paranes täielikult.

2. REIS JERUSALEMMAS

¹ Teisipäeva, 30. märtsi varahommikul alustas Jeesus koos oma apostlitest kaaskonnaga teed Jeruusalemma paasapäeva pidama. Nad läksid sinna Jordani oru kaudu, jõudsid kohale reede, 2. aprilli õhtupoolikul ja seadsid end sisse oma tavalises peatuskohas Betaanias. Läbi Jeeriko minnes peatusid nad hetkeks puhkama, kuna Juudas andis osa nende ühisest rahast hoiule ühe oma perekonnatuttava panka. See oli esimene kord, kui Juudal oli kaasas ülearust raha, ja see hoius jäi puutumata kuni ajani, mil nad rändasid taas läbi Jeeriko Jeruusalemma tol viimasel, sündmusrikkal reisil vahetult enne Jeesuse süüdimõistmist ja surma.

² Seekordsel reisil Jeruusalemma ei juhtunud aga midagi erilist. Vaevalt olid nad end Betaanias sisse seadnud, kui lähedalt ja kaugelt hakkas kogunema inimesi, kes otsisid oma kehale tervenemist, häiritud meelele lohutust ja hingele pääsemist, nii et Jeesusel jäi vähe aega puhkamiseks. Seepärast panid nad Ketsemani aias telgid üles ja Meister käis Betaaniast Ketsemanis, et teda pidevalt ümbritsevatest hulkadest eemale hoida. Apostlirühm veetis Jeruusalemmas peaaegu kolm nädalat, kuid Jeesus palus neil avalikult mitte jutlustada, vaid tegelda ainult õpetamise ja isikuti töoga.

³ Paasapäeva pidasid nad vaikselt Betaanias. Ning see oli esimene kord, kui Jeesus ja kõik kaksteist veretult paasapäeva pidasid. Johannese apostlid ei söönud paasapäeva einet koos Jeesuse ja tema apostlitega, vaid pidasid seda päeva Abneri ja paljudega, kes olid hakanud varakult uskuma Johannese jutlustamisse. See oli

teine paasapüha, mida Jeesus oma apostlitega Jeruusalemmas pidas.

⁴ Kui Jeesus kaheteistkümne apostliga Kapernauma suundus, ei tulnud Johannese apostlid nendega kaasa. Nad jäid Abneri juhtimisel Jeruusalemma ja selle ümbrusse vaikselt taevariigi laiendamise nimel töötama, Jeesus pöördus aga kaheteistkümne tagasi Galileasse, et seal tööd teha. Kaksikümmend neli kohtusid uuesti alles veidi aega enne seda, kui seitsmekümnele evangelistile anti ülesanne ja nad välja saadeti. Need kaks rühma tegid aga hoolimata oma eriarvamustest koostööd ja said väga hästi läbi.

3. BETESDA TIIGI ÄÄRES

¹ Teise Jeruusalemmas veedetud sabati õhtupoolikul, kui Meister ja apostlid valmistusid templiteenistustes osalema, ütles Johannes Jeesusele: „Tule, ma näitan sulle midagi.” Johannes viis Jeesuse ühest Jeruusalemma väravast välja Betesda tiigi äärde. Selle tiigi ümber oli viis portikust, mille all võis näha suurt rühma paranemist lootvaid kannatajaid. Seal oli kuumaveallikas, mille punakas vesi mullitas aeg-ajalt, kui tiigi alla kaljuõntesse oli gaasi kogunenud. Paljud pidasid nende vahetevahel toimuvate sooja vee pursete põhjuseks üleloomulikke jõudusid ja üldlevinud arvamuse kohaselt sai esimene, kes pärast purset vette läheb, mis tahes haigusest terveks.

² Jeesuse kehtestatud piirangud muutsid apostlid mõnevõrra rahutuks ja kaheteistkümnest noorim, Johannes, oli selle piirangu all eriti kärsituks muutunud. Ta oli toonud Jeesuse tiigi äärde lootuses, et kokkutulnud kannatajate nägemine mõjub Jeesuse kaastundele sedavõrd, et see ajendab teda neid terveks ravima imeteo abil, mis hämmastaks kogu Jeruusalemma ja paneks inimesed peagi taevariigi evangeeliumisse uskuma. Johannes küsis Jeesuselt: „Meister, vaata kõiki neid kannatajaid — kas me ei saa nende heaks midagi teha?” Ja Jeesus vastas: „Johannes, miks ahvatled sa mind minu valitud teelt kõrvale astuma? Miks soovid sa ikka veel igavese tõe evangeeliumi kuulutamist asendada imetegudega ja haigete ravimisega? Mu poeg, ma ei tohi teha seda, mida sina soovid, kuid kogu kokku need haiged ja vaevatud, et ma saaksin neile oma sõnadega ergutust ja igavest lohutust pakkuda.”

³ Jeesus ütles kokkutulnutele: „Paljud teist on siin haiged ja vaevatud sellepärast, et nad on aastaid valesti elanud. Mõned kannatavad ajalike õnnetusjuhtumite, teised oma esiisade eksimuste pärast, mõned teist aga virelevad oma ajaliku eksistentsi puudulike tingimuste tõttu. Kuid mu Isa ja ka mina teeme tööd teie maise seisundi parandamiseks, eriti aga teie igavese seisundi kindlustamiseks. Ükski meist ei saa palju teha eluraskuste muutmiseks, kui me ei näe, et see on Isa tahe. Me oleme kõik kohustatud täitma Igavese tahet. Kui

teid kõiki saaks teie füüsilistest vaevustest terveks ravida, paneks see teid tõesti imestama, aga veelgi suurem ime oleks see, kui teid puhastataks kõigist vaimsetest haigustest ja te terveneksite kõigist moraalistest puudustest. Te kõik olete Jumala lapsed, te olete taevase Isa pojad. Aja kütked näivad teid vaevavat, kuid igaviku Jumal armastab teid. Ja kui saabub kohtumõistmise aeg, ärge kartke, sest kõik te leiate küllaga nii õiglust kui ka halastust. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile: see, kes kuuleb taevariigi evangeeliumi ja usub õpetusse sellest, et ta on Jumala poeg, elab igavesti; need uskujad siirduvad kohtumõistmisest ja surmast valgusesse ja ellu. Ning saabub tund, mil ka hauasolijad kuulevad ülestõusmise häält.”

⁴ Ja paljud kuulajad uskusid taevariigi evangeeliumi. Mõned vaevatud said nii palju innustust ja vaimset elujõudu, et hakkasid kõigile kuulutama, et neid on ka nende füüsilistest vaevustest tervendatud.

⁵ Üks mees, kes oli olnud aastaid masendunud ja häiritud meele nõrkuse tõttu raskelt vaevatud, rõõmustas Jeesuse sõnade üle, pani oma voodi kokku ja läks koju, kuigi oli sapatipäev. See vaevatud mees oli kõik need aastad oodanud, et keegi teda aitaks. Ta oli omaenda abitustunde ohver ja talle polnud kunagi pähe tulnud, et ta võiks ise ennast aidata, mida aga tegelikult oligi tema tervekssaamiseks vaja — et ta paneks oma aseme kokku ja käiks oma jalgadel.

⁶ Siis ütles Jeesus Johannesele: „Lahkume siit, enne kui ülempreestrid ja kirjatundjad tulevad ja solvuvad, et rääkisime neile vaevatutele elu sõnu.” Nad pöördusid templisse oma kaaslaste juurde tagasi ja kõik koos mindi peagi Betaaniasse ööbima. Johannes ei rääkinud aga kunagi teistele apostlitele, kuidas ta tol sabati pärastlõunal Jeesusega Betesda tiigi ääres käis.

4. ELUREEGEL

¹ Sellesama sapatipäeva õhtul Betaanias, kui Jeesus ja kaksteist apostlit olid koos rühma uskujatega Laatsaruse aeda lõkke ümber kogunenud, küsis Naatanael Jeesuselt: „Meister, sa oled meile õpetanud uut varianti vanast elureeglist teha teistele seda, mida soovime meile tehtavat. Aga ma ei saa päriselt aru, kuidas me saame alati seda käsku täita. Toon sulle näite ühest liiderlikust mehest, kes vaatab pahelise pilguga oma patukaaslast. Kuidas võime me õpetada, et see kurjade kavatsustega mees peaks tegema teistele seda, mida ta soovib endale tehtavat?”

² Kui Jeesus Naatanaeli küsimust kuulis, tõusis ta kohe ja ütles näpuga apostlile osutades: „Naatanael, Naatanael! Mida sina küll oma südames mõtled? Kas sa ei võta minu õpetusi vastu nagu vaimust sündinu? Kas sa ei kuule tõe nagu targad ja vaimse arusaamisega inimesed? Kui ma manitsesin teid tegema teistele seda, mida te soovite endale tehtavat, rääkisin ma kõrgete ideaalidega inimestest, mitte nendest, kellel võib

tekkida kiusatus moonutada minu õpetust ja õhutada sellega ohjeldamatuid pahelisi tegusid.”

³ Kui Meister lõpetas, tõusis Naatanael ja ütles: „Aga Meister, ära arva, et ma niisugust sinu õpetuse tõlgendamist heaks kiidan. Ma esitasin selle küsimuse seepärast, et paljud niisugused inimesed võivad sinu manitsust vääriti tõlgendada, ja lootsin sinult selle kohta täiendavat õpetust kuulda.” Kui Naatanael istus, jätkas Jeesus oma juttu: „Ma tean, Naatanael, et sa ei kiida oma meeles heaks ühtki säärast kurja mõtet, kuid mulle valmistab pettumust see, et sa nii sageli ei oska puhtvaimselt tõlgendada minu tavalisi õpetusi, mis tuleb teile anda inimkeeles ja inimeste kõneviisi arvestades. Las ma õpetan sulle nüüd selle elureegli — manitsuse „tee teistele seda, mida sa soovid, et sinule tehtaks” — tõlgendamist erinevatel tähendustasanditel:

⁴ 1. *keha tasand*. Niisuguse puhtiseka ja liiderliku tõlgenduse näide oligi toodud sinu küsimuses;

⁵ ¶ 2. *tunnete tasand*. See tasand on üks aste kõrgem kui keha tasand ja tähendab, et osavõtlikkus ja kaastunne kõrgendab selle elureegli tõlgendust;

⁶ ¶ 3. *meele tasand*. Nüüd asuvad tegutsema kaalutlev meel ja kogemusest tulenev arukus. Hea otsustusvõime määrab, et seda elureeglit tuleb tõlgendada kooskõlas kõrgeima idealismiga, mis sisaldub sügava eneseväärikustunde ülluses;

⁷ ¶ 4. *vennaliku armastuse tasand*. Isetu pühendumine oma kaaslaste heaolule on veelgi kõrgem tasand. Sellel kogu südamest ühiskonna teenimisele pühendumise kõrgemal tasandil, mis kasvab välja Jumala isaduse tunnetamisest ja sellest tuleneva inimestevahelise vendluse äratundmisest, leiate elu põhireeglile uue ja palju kaunima tõlgenduse;

⁸ ¶ 5. *moraalitasand*. Ja kui te jõuate tõeliselt filosoofilistele tõlgendustasanditele, kui omandate tõelise arusaamise sellest, mis on *õige* ja *väär*, kui tajute inimesuhete igavest sobivust, hakkate nägema seda tõlgendamisprobleemi nii, nagu üllameelne, idealistlik, tark ja erapooletu kolmas isik seda käsku näeks ja tõlgendaks, lähtudes teie elusituatsioonide isiklikest probleemidest;

⁹ ¶ 6. *vaimne tasand*. Ning lõpuks jõuame kõrgeima, vaimse taipamise ja vaimse tõlgendamise tasandini, mis sunnib meid tundma selles elureeglis ära jumaliku käsu, et kõiki inimesi tuleks kohelda nii, nagu meie arvates Jumal neid kohtleks. See on inimesuhete ideaaluniversumis. Ja selline saab olema teie suhtumine kõigisse neisse probleemidesse, kui teie ülim soov on täita alati Isa tahet. Seepärast teete te kõigile inimestele seda, mida te teate, et mina samas olukorras neile teeksin.”

¹⁰ ¶ Mitte miski, mida Jeesus apostlitele seni oli rääkinud, polnud neid kunagi rohkem üllatanud. Nad arutlesid Meistri sõnade üle veel kaua pärast magaminekut. Naatanael ei saanud küll kohe aru, et Jeesus polnudki tema küsimuse vaimu vääriti mõistnud, kuid teised olid enam kui tänulikud, et nende filosoofiline

kaasapostel oli sõندانud esitada nii mõtlemapaneva küsimuse.

5. KÜLAS VARISER SIIMONIL

¹ Siimon polnud küll juutide Suurkohtu liige, kuid oli Jeruusalemmas mõjukas variser. Ta uskus Jeesust pooleldi ja hoolimata sellest, et teda võidi selle eest tugevasti kritiseerida hakata, julges ta kutsuda Jeesuse koos tema kaaslaste Peetruse, Jaakobuse ja Johannesega oma koju einetele. Siimon oli Meistri tegevust kaua jälginud ja tema õpetused, aga veelgi enam tema isiksus olid jätnud talle sügava mulje.

² Rikkad variserid armastasid almuseid jagada ega varjanud oma heategevust avalikkuse eest. Mõnikord nad isegi puhusid pasunat, enne kui mõnele kerjusele heateo tegid. Kui variserid silmapaistvatele külalistele pidusöögi korraldasid, tavatsesid nad jätta maja ukseid lahti, et ka tänavakerjused võiksid sisse tulla, seista sööjate istmete taga seinte ääres ja võtta vastu toiduportsjoneid, mis pidusöögil osalejad neile võisid visata.

³ Tookord tuli Siimoni majja tänavalt halva kuulsusega naine, kes oli hiljuti hakanud uskuma taevariigi evangeeliumisse. Seda naist tunti kogu Jeruusalemmas hästi kui endist niinimetatud kõrgklassi bordelli pidajat ühe paganate templiõue läheduses. Pärast Jeesuse õpetuste vastuvõtmist oli ta oma jumalavallatu ettevõtte sulgenud ja ajendanud enamikku tema juures elanud naistest evangeeliumi vastu võtma ning eluviisi muutma. Hoolimata sellest põlgasid variserid teda endiselt ja hooaelu märgiks ei tohtinud ta oma juukseid üles seada. See naine, kelle nime ei nimetata, oli toonud kaasa suure pudeli lõhnastatud võidmivett ja hakkas toidu kohale kummardunud Jeesuse jalgu võidma, seistes tema selja taga ning niisutades neid samal ajal ka oma tänulikkusepisaratega ja pühkides neid oma juustega. Kui ta oli võidmise lõpetanud, nuttis ta ikka edasi ja suudles Jeesuse jalgu.

⁴ Siimon mõtles seda nähes endamisi: „Kui see mees oleks prohvet, oleks ta tajunud, kes ja missugune see naine on, kes teda niimoodi puudutab; et see naine on kurikuulus patustaja.” Jeesus aga teadis, mis Siimoni peas toimus, ja ta ütles: „Siimon, ma tahan sulle midagi rääkida.” Siimon vastas: „Räägi, õpetaja.” Siis ütles Jeesus: „Ühel rikkal rahalaenajal oli kaks võlgnikku. Üks võlgnes talle viissada teenarit ja teine viiskümmend. Et aga kummalgi ei olnud millegagi oma võlga tasuda, loobus ta nende võlgade sissenõudmisest. Mis sa arvad, kumb armastas teda sellepärast rohkem?” Siimon vastas: „Arvan, et see, kellel oli suurem võlg.” Aga Jeesus ütles: „Sa arvasid õigesti,” ja jätkas naisele osutades: „Siimon, vaata hoolega seda naist. Ma tulin sinu majja kutsutud külalisena, kuid sa ei andnud mulle jalgade jaoks vett. See tänulik naine pesi mu jalgu pisaratega ja kuivatas neid oma juustega. Sina ei andnud mulle

sõbralikku tervitussuudlust, aga sestpeale, kui see naine sisse tuli, on ta lakkamatult mu jalgu suudelnud. Sa ei võidnud õliga mu pead, kuid tema on võidnud mu jalgu kallihinnaliste vetega. Ja mida see kõik tähendab? Lihtsalt seda, et talle on andeks antud palju patte ja see on pannud teda tugevasti armastama. Ent need, kellele on vähe andeks antud, armastavad vähe.” Jeesus pöördus naise poole, võttis tal käest kinni, aitas ta püsti ja ütles: „Sa oled tõepoolest oma patte kahetsenud ja need on andeks antud. Ära lase end heidutada kaasinimeste mõtlematust ja lahkuseta suhtumisest, tunne ka edaspidi rõõmu taevariigi ja vabaduse üle.”

⁵ ¶ Kui Siimon ja ta sõbrad, kes temaga einestasid, neid sõnu kuulsid, olid nad veel enam üllatunud ja hakkasid omavahel sosistama: „Kes on see mees, et ta julgeb isegi patte andeks anda?” Ja kui Jeesus nende omavahelist juttu kuulis, pöördus ta naise poole ja saatis ta ära järgmiste sõnadega: „Naine, mine rahu, su usk on su päästnud.”

⁶ Kui Jeesus tõusis, et sõpradega lahkuda, ütles ta Siimoni poole pöördudes: „Ma tunnen sinu südant, Siimon, kuidas sa kõhkled usu ja kahtluste vahel, kuidas hirm viib sind arust ära ja uhkus teeb sulle muret. Kuid ma palvetan sinu eest, et sa võiksid alluda valgusele ja kogeda oma elus sama vägevaid meele- ja vaimumuutusi kui need tohutud muutused, mis taevariigi evangeelium on sinu kutsumata ja soovimatu külalise südames esile kutsunud. Ja ma kuulutan teile kõigile, et Isa on avanud taevariigi ukseid igapähele, kellel on usku sinna siseneda, ja ükski inimene ega inimeste ühendus ei saa sulgeda neid ukseid ka kõige alandlikumale hingele ega oletatavasti ka kõige häbematumale patustajale maa peal, kui too soovib siiralt sinna astuda.” Ja Jeesus lahkus koos Peetruse, Jaakobuse ja Johannesega oma võõrustaja majast ning läks teiste apostlite juurde Ketsemani aia laagrisse.

⁷ ¶ Tolsamal öhtul pöördus Jeesus apostlite poole neile kauaks meelde jäänud kõnega Jumalaga koosolemise ja igavesel Paradiisi-tõusul edasijõudmise suhtelisest väärtusest. Jeesus ütles: „Mu lapsed, kui lapse ja Isa vahel on olemas tõeline ja elav side, liigub laps kindlasti pidevalt Isa ideaalide suunas. Laps võib, tõsi küll, algul aeglaselt edasi jõuda, kuid edenemine on hoolimata sellest kindel. Tähtis ei ole mitte teie edenemise kiirus, vaid kindlus. Teie tegelikud saavutused pole nii tähtsad kui see, et teie arengu *suund* oleks Jumala poole. See, missuguseks te päev-päevalt muutute, on lõpmatult tähtsam kui see, missugune te olete täna.

⁸ See muutunud naine, keda mõned teist täna Siimoni majas nägid, elab praegu tasandil, mis on Siimoni ja tema heade kavatsustega kaaslaste omast tunduvalt madalam. Ent sel ajal, kui need variserid on hõivatud tähenduseta tseremooniateenistuste petlike ringide läbimise illusiooni väärtprogreessiga, on see naine alustanud tõesti pikki ja sündmusrikkaid Jumala otsinguid, ja tema taevateed ei tõkesta ei vaimne uhkus

eга moraalne enesega rahulolu. See naine on inimlikus mõttes Jumalast palju kaugemal kui Siimon, aga ta hing on edenemas, ta on teel igavese sihi poole. Selles naises peituvad tohutud vaimsed tulevikuvõimalused. Mõned teist ei ole võib-olla hinge ja vaimu poolest tegelikult kõrgel tasemel, kuid te liigute iga päev edasi Jumala poole elaval teel, mille teile on avanud usk. Igaühes teist on suured tulevikuvõimalused. Palju parem on omada väikest, aga elavat ja kasvavat usku, kui suurt mõistust, milles on maise tarkuse ja vaimse uskmatuse surnud varud.”

⁹ Jeesus hoiatas apostleid siiski tõsiselt, et jumalalaps ei kuritarvitaks oma rumaluses Isa armastust. Ta teatas, et taevane Isa ei ole lodev, lõtv ega rumalalt järeleandlik lapsevanem, kes on alati valmis pattu andeks andma ja mõtlematust andestama. Ta hoiatas oma kuulajaid, et nad ei kasutaks tema näiteid isast ja pojast ekslikult ega jätaks muljet, nagu oleks Jumal mõni liialt järeleandlik ja ebatark lapsevanem, kes oma mõtlematute laste moraalsele hukule kaasa aitab ja soosib sellega kindlalt ning otseselt omaenda järglaste astumist kuritegelikule ja varajase kõlvatuse teele. Jeesus ütles: „Mu Isa ei soosi järeleandlikult neid oma laste tegusid ja teguviise, mis on igasugusele moraalsele kasvule ja vaimsele arengule hävitavad ja hukutavad. Niisugused patused teguviisid on Jumala silmis jäledad.”

¹⁰ ¶ Jeesus viibis veel paljudel teistelgi poolavalikel kohtumistel ja pidusöökidel Jeruusalemma kõrgete ja madalatega, rikaste ja vaestega, enne kui ta koos apostlitega lõpuks Kapernaumast lahkus. Ning paljudest said tõepoolest taevariigi evangeeliumisse uskujad ja neid ristas hiljem koos oma kaaslastega Abner, kes jäi Jeruusalemma ja selle ümbrusse taevariigi huve eden-dama.

6. TAGASIPÖÖRDUMINE KAPERNAUMA

¹ Aprillikuu viimasel nädalal lahkusid Jeesus ja kaksteist apostlit oma peatuspaigast Betaaniast Jeruusalemma lähedal ja alustasid Jeeriko ning Jordani kau-du tagasiteed Kapernauma.

² Juutide ülempreestrid ja usujuhid pidasid palju salajasi koosolekuid arutamaks, mida Jeesusega teha. Nad olid kõik ühel nõul, et tema õpetustegevus tuleks kuidagi lõpetada, aga nad ei suutnud jõuda kokkuleppele, kuidas seda teha. Nad olid lootnud, et tsiviilvõimud lasevad ta kõrvaldada, nii nagu Herodes oli Johannesele lõpu teinud, kuid avastasid, et Jeesus teeb oma tööd selliselt, et tema jutlustamine Rooma ametnike eriti ei häirigi. Seepärast otsustati ühel koosolekul, mis toimus päev enne Jeesuse lahkumist Kapernauma, et ta vahistatakse religiooniga seotud süüdistuse alusel ja Suurkohus mõistab tema üle kohut. Nii saadeti kuuest nuhist koosnev komisjon Jeesuse sõnu ja tegusid jälgima, et nad tema seaduserikkumiste ning pühaduseteotuste kohta piisavalt tõendeid koguksid ja ettekandega Jeruusalemma tagasi pöörduk-

sid. Need kuus juuti jõudsid ligikaudu kolmekümneliikmelisele apostlirühmale järele Jeeriko lähedal, avaldasid soovi jüngriteks saada ja ühinesid seda ettekäänet kasutades Jeesuse kaaskonnaga, jäädes rühmaga kuni teise jutlustamisreisi alguseni Galileas; seejärel naasid kolm neist Jeruusalemma ülempreestritele ja Suurkohtule ettekannet tegema.

³ ¶ Peetrus jutlustas Jordani ületamiskohale kogunenud rahvahulgale ja järgmisel hommikul liikusid nad mööda jõekallast Amatusesse. Nad tahtsid minna otse edasi Kapernauma, kuid sinna kogunes nii palju rahvast, et nad jäid veel kolmeks päevaks jutlustama, õpetama ja ristima. Nad asusid koduteele alles sabati varahommikul, maikuu esimesel päeval. Jeruusalemma nuhid olid kindlad, et saavad nüüd Jeesuse vastu esitada oma esimese süüdistuse — sabati rikkumise —, sest ta oli söandanud alustada reisi sabatipäeval. Kuid nad pidid pettuma, sest vahetult enne lahkumist kutsus Jeesus Andrease enda juurde ja käskis tal liikuda vaid ühe kilomeetri kaugusele, mis oli juutide sabatipäeva reiseid lubatud pikkus.

⁴ Nuhkidel ei tulnud võimalust Jeesust ja tema kaaslasi sabati rikkumises süüdistada siiski kaua oodata. Kui teelised läksid mööda kitsast rada, voogas mõlemal pool teed tuules küpsev nisu ja mõned apostlid, kellel oli kõht tühi, võtsid möödaminnes küpset vilja ja sõid seda. Rändajad võtsid ikka tee kõrvalt vilja ja keegi ei pidanud seda vääraks teoks. Ent nuhid kasutasid seda ettekäändena Jeesuse ründamiseks. Kui nad nägid Andreast terasid peos hõõrumas, läksid nad tema juurde ja küsisid: „Kas sa ei tea, et terade korjamine ja hõõrumine sabatipäeval on ebaseaduslik?” Ja Andreas vastas: „Meil on kõht tühi ja me hõõrume seda vaid nii palju, kui meile vaja; ja mis ajast on terade söömine sabatipäeval patt?” Variserid aga vastasid: „Süüa küll tohib, aga te rikute seadust sellega, et korjate teri ja hõõrute neid käte vahel; Meister ei kiidaks seda kindlasti heaks.” Siis ütles Andreas: „Aga kui teri süüa tohib, siis nende hõõrumine käte vahel on vaevalt raskem töö kui terade närimine, mida te lubate; miks te norite niisuguste pisiasjade pärast?” Kui Andreas vihjas, et nad on norijad, olid nuhid väga nõrdinud ja tormasid tagasi Jeesuse juurde, kes Matteusega juttu ajades mööda teed tuli, ning kaebasid talle: „Vaata, Õpetaja, sinu apostlid rikuvad sabatipäeval seadust: nad korjavad, hõõruvad ja söövad teri. Sa kindlasti keelad neil seda teha.” Jeesus aga ütles süüdistajatele: „Te kaitsete tõesti innukalt seadust ja teete hästi, et peate sabatipäeva ikka pühaks. Ent kas te olete pühakirjast lugenud, et kui Taavetil oli ühel päeval kõht tühi, astus ta koos oma kaaslastega jumalakotta ja sõi ohvrileiba, mida oli seadusega lubatud süüa ainult preestritel? Taavet andis seda leiba ka neile, kes temaga kaasas olid. Ja kas te pole meie seadusest lugenud, et sabatipäeval on lubatud paljude vajalike asjade tegemine? Ja kas ma ei näe veel enne selle päeva lõppu teid seda söömas, mida te olete tänase

päeva jaoks kaasa võtnud? Head mehed, te teete hästi, et jälgite innukalt sabatipidamise nõuete täitmist, kuid parem jälgige oma kaaslaste tervist ja heaolu. Ma teatan teile, et sabat on loodud inimese jaoks, mitte inimese sabati jaoks. Ja kui te olete siin selleks, et minu sõnu jälgida, siis kuulutan ma avalikult, et Inimese Poeg valitseb isegi sabati üle.”

⁵ Tema terased ja targad sõnad hämmastasid ja hämmeldasid varisere. Nad hoidusid päeva lõpuni omaette ja ei julgenud enam midagi küsida.

⁶ ¶ Jeesuse vastuseis juudi traditsioonidele ja orjalekele tseremooniatele oli alati *jaatav*. See väljendus selles, mida ta tegi ja mida heaks kiitis. Meister kulus negatiivsele hukkamõistule vähe aega. Ta õpetas, et need, kes tunnevad Jumalat, võivad tunda rõõmu elamise vabadusest, petmata end patustamise lubatavusega. Jeesus ütles apostlitele: „Mehed, kui teid valgustab tõde ja kui te tõesti teate, mida te teete, olete õnnistatud. Ent kui te ei tunne jumalikku teed, on teie olukord kahetsusväärne ja te oletegi juba seaduserikkujad.”

7. TAGASI KAPERNAUMAS

¹ Oli juba peaaegu esmaspäeva, 3. mai keskpäev, kui Jeesus ja kaksteist apostlit Tarihheast paadiga Betsaidasse jõudsid. Nad sõitsid paadiga selleks, et pääseda neist, kes nendega koos rändasid. Ent järgmisel päeval olid teised, sealhulgas Jeruusalemma ametlikud nuhid, Jeesuse taas üles leidnud.

² Teispäeva õhtul pidas Jeesus taas üht oma tavalist küsimuste ja vastuste koosolekut, kui kuue nuhi juht talle ütles: „Ma rääkisin täna ühe Johannese jüngriga, kes siin sinu õpetust kuulab, ja me kumbki ei saanud aru, miks sa ei käsi oma jüngreid kunagi paastuda ega palvetada, nii nagu meie, variserid, paastume ja nagu Johannes oma järgijatel käskis seda teha?” Ja Jeesus vastas küsijale, viidates ühele Johannese väitele: „Kas peiupoisid paastuvad, kui peigmees on nendega? Seni kuni peigmees on nende juures, saavad nad vaevalt küll paastuda. Ent siis saabub aeg, mil peigmees ära võetakse, ja sel ajal hakkavad peiupoisid kahtlema ta paastuma ja palvetama. Valguse lastele on palvetamine loomulik tegevus, kuid paastumine ei kuulu taevariigi evangeeliumisse. Pidage meeles, et tark rätsep ei õmble uut ja kokkutõmbumata riidetükki vana rõiva külge, sest see võib märjaks saades kokku tõmbuda ja rõivast veel enam katki käristada. Ei panda ka uut veini vana veini nahklähkritesse, sest uus vein võib nahad lõhki paisutada, nii et saavad hukka nii vein kui ka nahad. Tark mees paneb uue veini värskettesse lähkritesse. Seepärast teevad minu jüngrid targasti, kui nad ei too vanast korrast liiga palju üle uude õpetusse taevariigi evangeeliumist. Kui te olete oma õpetaja kaotanud, siis võib ehk olla põhjendatud mõnda aega paastuda. Paastumine võib sobida Moosese seadustesse, kuid saabuvast taevariigis on Jumala pojad vabad hirmust ja tunnevad rõõmu jumalikust vaimust.” Johannese jüngrid

need sõnad lohutasid, variserid aga olid veelgi rohkem hämmeldunud.

³ Siis hoiatas Meister oma kuulajaid ka kõigi vanaaja õpetuste täielikult uute doktriinidega asendamise eest. Jeesus ütles: „See, mis on vana ja samas ka *tõene*, peab jääma. Samuti tuleb tagasi lükata kõik, mis on uus, aga väär. Ent seda, mis on uus ja samuti tõene, võtke usuga ja julgesti vastu. Pidage meeles, et on kirjutatud: „Ärge hüljake vana sõpra, sest uus pole temaga võrreldav. Uus sõber on nagu uus vein, kui see vanaks saab, joote seda rõõmuga.””

8. VAIMSE HEADUSE PÜHA

¹ Tol ööl pärast tavaliste kuulajate lahkumist õpetas Jeesus oma apostleid edasi. Ta alustas oma õpetusi tsitaadiga prohvet Jesajalt:

² ¶ „Miks te paastusite? Miks vaevasite oma hinge, tundes samal ajal rõõmu rõhumisest ja ebaõiglusest? Vaadake, te paastute riiuks ja tüliks ja et lüüa õela rusikaga. Ent niimoodi ei paastuta selleks, et teie hääl kõrgele jõuaks.

³ Kas niisugune paast mulle meeldib — selline päev, mil inimene vaevab oma hinge? Et ta painutab oma pead nagu kõrkjas, teeb enesele aseme kotiriidest ning tuhast? Kas sa nimetad seda paastuks ja Issandale meelepäraseks päevaks? Eks ole ju mulle meeldiv paast niisugune: päästa valla ülekohtused ahelad, teha lahti ikke rihmad, lasta vabaks rõhutud ja purustada kõik ikked? Eks see ole murda oma leiba näljasele ja viia oma kotta

viletsad kodutud? Ja kui ma näen alastiolijaid, eks ma riietan nad?

⁴ Siis ilmub su valgus otsekui koit ja su paranemine edeneb jõudsasti. Sinu õigus käib su ees, Issanda auhiilgus järgneb sulle. Siis sa hüüad ja Issand vastab; kisendad appi ja tema ütleb: „Vaata, siin ma olen.” Ja kõike seda teeb ta siis, kui hoidud rõhumisest, hukkamõistust ja edevusest. Isa soovib pigem, et sa oleksid näljaste suhtes südamlilik ja hoolitseksid vaevatud hingede eest, siis koidab sulle pimeduses valgus ja su pilkane pimedus on otsekui keskpäev. Ja Issand juhatab sind alati ning toidab su hinge ja annab sulle uut jõudu. Sa oled siis otsekui kastetud rohuaed, veelätte sarnane, mille vesi ei valmista iial pettumust. Ning need, kes seda teevad, taastavad kahanenud auhiilguse; nad ehitavad üles paljude põlvede alusmüürid; neid nimetatakse lõhutud müüride parandajateks, teeradade käidavaks tegijateks.”

⁵ ¶ Ning Jeesus kuulutas neile tol õhtul veel kaua tõde, et just nende usk annab neile oleviku ja tuleviku taevariigis turvalisuse, mitte hingepiinad ega keha paastumine. Ta manitses apostleid elama vähemalt vanaaja prohvetite ideede kohaselt ja väljendas lootust, et nad edenevad Jesaja ja vanemate prohvetite ideaalidest tunduvalt kaugemale. Tema viimased sõnad tol õhtul olid: „Kasvage armus selle elava usu toel, mis kinnitub tõsiasjale, et te olete Jumala pojad, ja tunnistab samal ajal kõiki inimesi vendadena.”

⁶ Alles pärast kella kaht öösel lõpetas Jeesus jutu ning igaüks heitis oma asemele magama.